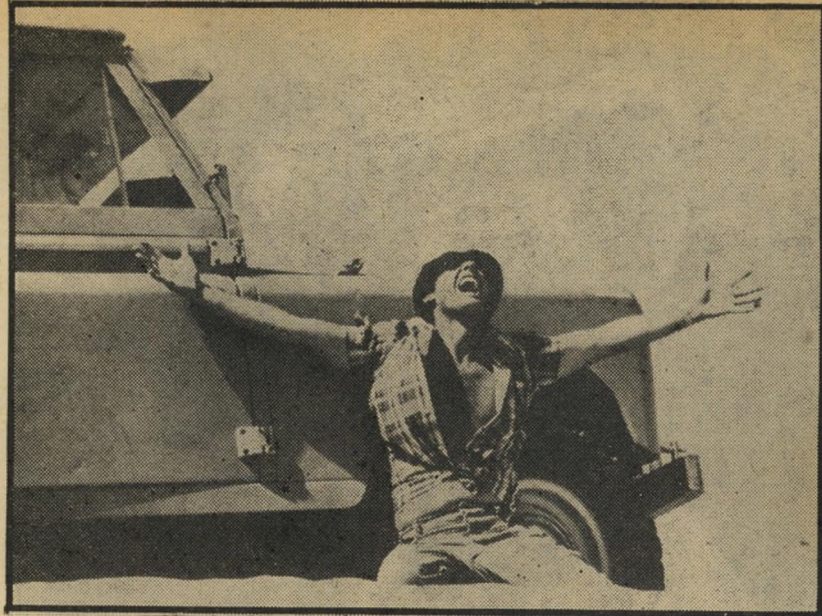

4. לאקי לוצ'אני (איטליה)

3. זהות גנובה (איטליה—ארצות-הברית)

ט הטוב תשל"ו * הסרט ה

באופן כללי, הקווים האופייניים למר- בית סרטים אלה לא השתנו בהרבה למן השנה שעברה. יש לציין ירידה מסוימת באולמות הפרברים בסירטי הקאראטה, לטובת סירטי-המין, הפולשים מדייפנס גם לאכסניות מכובדות יותר (איו מין בת דודה, נחש מי בא...). דאגת מפיצי הסרטי טים להסוות את מוצרם בשם שיעשה רושם מיני, גם-אם הסרט אינו כזה, גרמה לכמה סילופים אוויליים, שאולי הטיפשי מביניהם היה שינוי שם סירטו של מרין מוניצ'לי, רומנסה עממית ל... בוא לפגוש את אשתו. מובן שמי שבא כדי לפגוש באשת הזולת, בתחתונים ובלעדיהם, ונתקל תחת זאת בסרט רגיש ומעניין, שפך כעסו על האולם ועל אלה שרימו אותו, ודאג שאיש ממכריו לא יעשה מישגה דומה לשלו. ואילו האחרים, אלה שהיו מתעניינים בסרט אילו ידעו מה יש בו באמת, נרתעו מן השם ונשארו בבית. ועד שהספיקו הביקורות להתפרסם, ירד הסרט מעל המסך כים לבלי-שוב.

האלימות לבשה השנה, במרבית המיק" רים, את המעטה הצידקני והמתחסד שעטף אותה בסרטים כמו בראש מורם ומשאלת מוות. לשני אלה היו השנה צאצאים איך (המשך בעמוד 38)

שחקנית-מישנה השנה:
שלי וינטרס
"התחנה הבאה גריניץ' וילג' "

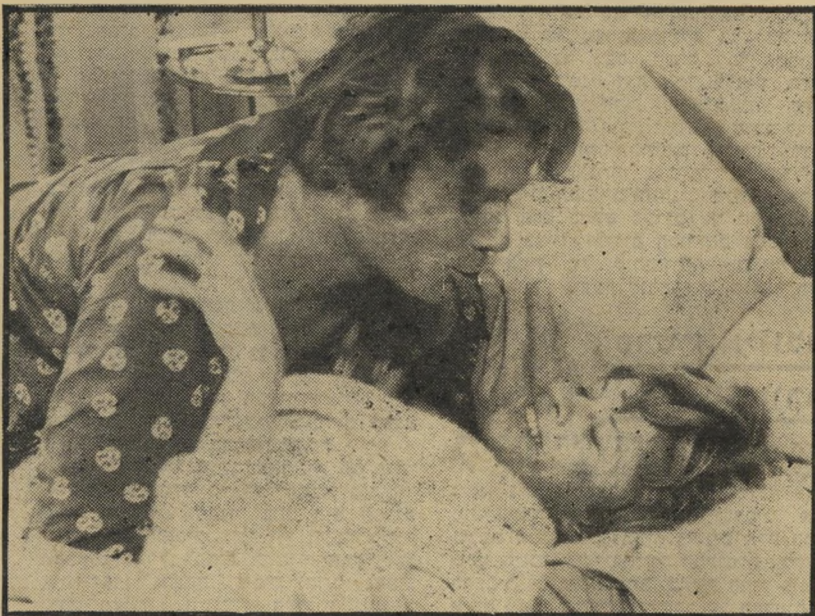

שחקן-מישנה השנה:
קלאוס קינסקי
"חשיבותה של אהבה"

פיש וסוסים להשכרה אינם דורשים השקעה גדולה, אלא שאף יש לו סיכוי סביר לכסות כמעט את השקעתו ממכירת הכרטיסים בקופה, ולנפח לעצמו את הכיסים בתמיכה הממשלתית, שהיא רווח גקי. הישג אחד, לפחות, חייבים לזקוף לזכות הסרטים הישראליים, הם הצליחו להפיג סופית, בעיני העולם, את הרושם שזוהי מדינה של אנשירוח חרשבים, יש ראל מעורה עתה היטב במרחב, צריך רק להקפיד קצת על הליטוש הטכני, ולא יקשה להגיע לרמת השכנים.

וכדי שלא לחטוא לאמת, יש להוסיף על כל הגורמים האחרים, המובילים את תעשיית הקולנוע הישראלית אל עברי פיפחת, גם את הרמה הממוצעת של הסרטים הזרים המוצגים לפניו, הלקוחים כולם מתוך שיכבה דקה של תוצרת מיסר חרית מאד, מתפשרת מאד, ולרוב לא מעניינת-ביותר. מובן שקיימים גם יוצאים מן-הכלל, סרטים טובים שזכו בהצלחה מיסחרית (לראייה: קן הקוקיה), או סרטים טובים בעלי נושא פיקנטו (לראייה: חשיר בותה של אהבה, על שחקנית המופיעה לפרנסתה בסירטי-פורנו), אבל זהו עדיין מיעוט מבוטל בהשוואה לחתך הכללי של היבוא.

ט הרע תשל"ו * הסרט ה

4. בגיזות שבנישואין (צרפת)

3. גייבל ולומבארד (ארצות-הברית)